

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.342 van 14 mei 2012
in de zaak A. 204.652/X-15.093.**

In zake : 1. Guido NEIYRINCK
 2. Lieven BOUCNEAU
 3. Chris VERMOTE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jo Goethals
 kantoor houdend te 8800 ROESELARE
 Kwadestraat 151B/41
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Economie en het Interministerieel Comité voor de Distributie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de n.v. BEL-EURO-PA-INVEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Els Empereur
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 april 2012, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 28 maart 2012 van het Interministerieel Comité voor de Distributie met betrekking tot de uitbreiding van een handelscomplex door herlokalisatie met uitbreiding van vier handelszaken en de inplanting van zes nieuwe handelszaken,

aangevraagd door de n.v. Bel-Euro-Pa-Invest, aan de Brugsesteenweg 333-347 te Roeselare.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 mei 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Joy Moens, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Els Empereur, die verschijnt voor de tussenkommende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkoms

3. Met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift vraagt de n.v. Bel-Euro-Pa-Invest om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Feiten

4.1. Na een ongunstig advies door het Nationaal Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie en de weigering door het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare bij besluit van 13 januari 2012, stelt de tussenkomende partij op 28 februari 2012 administratief beroep in bij het Interministerieel Comité voor de Distributie.

Bij het bestreden besluit van 28 maart 2012 van het Interministerieel Comité voor de Distributie wordt het beroep van de n.v. Bel-Euro-Pa-Invest tegen de voormelde ongunstige beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Roeselare van 13 januari 2012, over de socio-economische vergunningsaanvraag voor de uitbreiding van een handelscomplex gelegen langs de Brugsesteenweg 333-347 te Roeselare, door de herlokalisatie met uitbreiding van vier handelszaken en de inplanting van zes nieuwe handelszaken zoals in de tabel op bladzijde 3 ervan weergegeven, gedeeltelijk aanvaard op voorwaarde dat de drogisterij Kruidvat van 356 m², de boekhandel Standaard Boekhandel van 385 m², de Veritas van 380 m² en de kinderkledingszaak Z Fashion Kids van 288 m² niet gerealiseerd worden, en de totale uitbreiding beperkt wordt tot 6.900 m² (-1.409 m²), tot een totale verkoopoppervlakte van het handelscomplex van 9.052 m².

4.2. De eerste verzoeker woont te Roeselare, Gitsestraat 340, de tweede verzoeker Gitsestraat 384 en de derde verzoeker Wolstraat 21, in de onmiddellijke omgeving van het betrokken handelscomplex.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

5. De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

VI. Onderzoek van de vordering

6.1. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, en dat een ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

Uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering

Uiteenzetting in het verzoekschrift

6.2. In het verzoekschrift zetten de verzoekers met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing, uiteen wat volgt:

“Niet alleen zal een annulatieprocedure te laat komen om de ernstige nadelen te verhinderen, ook een ‘gewone schorsing’ komt te laat.

Verzoekende partijen hebben vernomen dat Albert Heijn een opening zou plannen begin juni.

In alle redelijkheid is het niet realistisch dat uw Raad in een ‘gewone schorsingsprocedure’ arrest kan vellen voor begin juni. De realistische termijn is eerder najaar 2012.

Nochtans, en daarmee hangt de uiterst dringende noodzakelijkheid samen met het MTHEN, is het instellen van de vordering pas efficiënt en aanvaardbaar als de opening van Albert Heijn kan vermeden worden.

Immers, eens de winkel is geopend, en de AHOLD groep (Albert Heijn) de investeringen heeft geplaatst, zal men al het mogelijke doen om de schade naderhand te beperken/een sluiting zal vermijden/ de geleden schade zal recupereren. Het is ook niet uitgesloten dat de verzoekende partijen met de financiële consequenties van een sluiting zullen geconfronteerd worden.

Als uw Raad alsnog, na de opening de socio-economische vergunning zou schorsen en/of vernietigen, dan moet men meteen met de realiteit rekening houden dat nogal wat mensen de weg naar deze goedkope supermarkt zullen gevonden hebben.

Zoals eerder reeds het geval was in een gemediatiseerde zaak in het Antwerpse werd het de verzoekers kwalijk genomen te zijn opgekomen tegen iets wat onderhand algemeen ingeburgerd was.

Dit verwijt van morele aard is uiteraard ernstig en niet te herstellen en kan alleen met een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hersteld worden”.

Beoordeling

6.3. Een schorsing moet een verzoeker ervoor behoeden dat hij, in afwachting van een uitspraak ten gronde, ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een nadeel lijdt dat ernstig en moeilijk te herstellen is. Alleen in het uitzonderlijke geval dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich reeds op een zo korte termijn dreigt te realiseren dat zelfs een schorsing te laat zou komen indien ze althans volgens de gewone procedure wordt bevolen, kan een beroep op de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gerechtvaardigd zijn.

Juist vanwege het uitzonderlijke karakter van de procedure en de beperkingen die deze procedure meebrengt onder meer op het vlak van de instructie van de zaak, moet het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid zo al niet apert zijn, dan toch in elk geval zodanig beargumenteerd en gestaafd worden dat deze zich als het ware opdringt.

6.4. Ter verantwoording van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering verwijzen de verzoekers weliswaar naar het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij aanvoeren, doch zij verduidelijken op generlei wijze waarom dit nadeel dermate ernstig en onomkeerbaar zou zijn dat een schorsing volgens de gewone procedure hoe dan ook te laat zou komen en voor hen niet nuttig meer zou zijn.

De argumenten van de verzoekers dat de AHOLD groep (Albert Heijn) “al het mogelijke (zal) doen om de schade naderhand te beperken” en dat het “niet uitgesloten (is) dat (zij) met de financiële consequenties van een sluiting zullen geconfronteerd worden”, evenals de mogelijke verwijten van morele aard zoals door de verzoekers uiteengezet, zijn niet alleen louter hypothetisch, doch tevens vreemd aan de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering is derhalve niet afdoende aangetoond.

6.5. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de n.v. Bel-Euro-Pa-Invest tot tussenkomst in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwierpt de vordering.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 525 euro, ieder voor een derde.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien mei 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Bovin,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Bovin